

den Art ikke ufravigeligt. Men jeg har sagt, at alle ventede, at nu havde man ved Loven og ved dette Cirkulære faaet fast Grund; i det mindste havde man, sagde jeg i Gaar, en berettiget Forventning om, at disse Regler overensstemmende med Tilsagnene her i Rigsdagen skulde staa ved Magt Januar Kvartal igennem. Og dette var jo ogsaa sket, selvfølgelig! Hvis der ikke var indtraadt den Begivenhed, at Arbejdsgiverforeningen havde lavet Lockout, og hvis der ikke i Aalborg var blevet holdt et Møde og vedtaget en Misbilligelse af den højtærede Minister, saa havde disse Regler selvfølgelig staaet ved Magt den Dag i Dag og var først blevet revideret paa normal Maade, naar vi var ude over den Situation, hvor Ministeren kunde komme til at gøre sig nyttig for Arbejdsgiverforeningen. Vi faar atter i Dag at vide af den højtærede Minister, at det er umoralsk at tage imod Understøttelse, naar man kan faa Arbejde. Jeg tæstholder, hvad jeg sagde i Gaar, at det er Udtryk for en meget slet Moral, naar man med Sultepisken i Haanden vil forlange, at Arbejdere skal arbejde for en hvilken som helst Betaling. Det er den Politik, om hvilken Hørup sagde, at den gik ud paa at trykke de fattigste saa langt ned som muligt, med Foden paa Nakken, saa langt ned, at de blev til slet ingenting. Det er den Politik, som giver sig Udslag i den højtærede Ministers Fremfærd; den Politik er ikke for god til at blive domfældt, og jeg forstaa derfor særdeles vel de Udtryk, som det ærede Medlem Hr. Holstein fremkom med, da han talte om uretfærdig, vilkaarlig og vaklende Politik o. s. v. ... (Statsministeren nyser — Munterhed blandt Medlemmerne). ... Ja, selv en Statsminister kan naturligvis nyse paa det rette Sted! Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg synes, at dette Punktum var passende, og idet jeg i øvrigt blot anbefaler det af mig fremsatte Forslag til Udtalelse.

Jeg maa i Anledning af det Forslag, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Lillelund, sige, at det jo i og for sig ikke er noget særlig stærkt Udtryk hverken for Tillid til eller Beundring for den højtærede Minister; det godkender den af Ministeren givne Redegørelse, men der er hverken Tillid i det eller nogen Godkendelse af den højtærede Ministers Laanepolitik eller rettere Standsning af Laanepolitikken. For saa vidt kan jeg derfor være meget veltilfreds med, at det egentlige Regeringsparti ikke drister sig til at gaa videre med Hensyn til For-

slag til Dagsorden end det, der her er fremsat, og jeg kan dertor ogsaa meget vel forstaa, at det ærede Medlem Hr. Holstein kalder det et afdæmpet Resolutionsforslag, hvori der ikke er nogen Billigelse af noget, og at han under Omstændigheder, som vi kan forstaa er til Stede indenfor det konservative Folkeparti, bøjer sig og stemmer for dette Forslag. Og med den Motivering, der ærede Medlem har givet, kan jeg jo ikki misunde den højtærede Minister at aadenne Dagsorden: Jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for den Udtalelse, som nævner Tingene ved deres rette Navn og udtrykker den Mistillid, som alle retfærdighedsfølende Mennesker maa være til den højtærede Ministers Administration. Det Forslag, jeg har fremsat, opfylder de Fordringer, som i saa Henseende kan stilles: Hvis det imod Forventning skulde ske, at dette mit Forslag ikke bliver vedtaget af det høje Ting, vil jeg anbefale mine Meningsfæller ved den derefter følgende Afstemning at stemme for det af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte Forslag, idet jeg dog maa betone, at vi ikke anser det for nødvendigt, saaledes som det er udtrykt i den nævnte Dagsorden, at der fremsættes Forslag af nogen Art for Rigsdagen. Ministeren kan blot følge det, hvorom der er Aftaler, Løfter og Lov. Men da dette Forslag i Realiteten ogsaa er en Misbilligelse af den højtærede Ministers Adfærd, kan jeg subsidiært tilraade, at man stemmer derfor, hvis man, som sagt, mod Forventning ikke vedtager det af mig stillede Forslag.

Lillelund: Jeg skal paa dette fremrykkede Tidspunkt nøjes med nogle ganske faa og korte Bemærkninger. Jeg vil til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, som talte om Forligsforhandlingerne, sige, at det er ganske rigtigt, at jeg havde den Ære paa mit Partis Vegne at føre Forhandlinger i Underudvalget, ogsaa med det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, og det er rigtigt, at jeg gav Tilsagn om økonomiske Indrømmelser overfor Arbejdsløshedskasserne. De to Bestemmelser, det ærede Medlem nævnte, er ogsaa fuldstændig rigtige, og de findes jo i det vedtagne Lovforslag og findes ogsaa opretholdt i det af Ministeren udsendte Cirkulære — det drejer sig om Indrømmelsen af en Tillægshjælp paa 1 Kr. om Dagen, som i Vintermaanederne — hvad der ikke var lovet — blev til ikke 1, men 1½ Kr. Det ærede Medlem nævnte ikke, at der samtidig kom en Bestemmelse om, at denne Tillægs-